D Substantive der o-Deklination

wird fortgesetzt

Maskulinum

	Arzt	*Rede*	*Volk*	*Mensch*
ὁ	ἰατρ-ός	λόγ-ος	δῆμ-ος	ἄνθρωπ-ος
τοῦ	ἰατρ-οῦ	λόγ-ου	δήμ-ου	ἀνθρώπ-ου
τῷ	ἰατρ-ῷ	λόγ-ῳ	δήμ-ῳ	ἀνθρώπ-ῳ
τὸν	ἰατρ-όν	λόγ-ον	δῆμ-ον	ἄνθρωπ-ον
ὦ	ἰατρ-έ	λόγ-ε	δῆμ-ε	ἄνθρωπ-ε
οἱ	ἰατρ-οί	λόγ-οι	δῆμ-οι	ἄνθρωπ-οι
τῶν	ἰατρ-ῶν	λόγ-ων	δήμ-ων	ἀνθρώπ-ων
τοῖς	ἰατρ-οῖς	λόγ-οις	δήμ-οις	ἀνθρώπ-οις
τοὺς	ἰατρ-ούς	λόγ-ους	δήμ-ους	ἀνθρώπ-ους

Femininum

	Weg	*Insel*
ἡ	ὁδ-ός	νῆσ-ος
τῆς	ὁδ-οῦ	νήσ-ου
τῇ	ὁδ-ῷ	νήσ-ῳ
τὴν	ὁδ-όν	νῆσ-ον
ὦ	ὁδ-έ	νῆσ-ε
αἱ	ὁδ-οί	νῆσ-οι
τῶν	ὁδ-ῶν	νήσ-ων
ταῖς	ὁδ-οῖς	νήσ-οις
τὰς	ὁδ-ούς	νήσ-ους

Neutrum

	Heiligtum	*Werk*	*Lebewesen*	*Sportplatz*
τὸ	ἱερ-όν	ἔργ-ον	ζῷ-ον	γυμνάσι-ον
τοῦ	ἱερ-οῦ	ἔργ-ου	ζῴ-ου	γυμνασί-ου
τῷ	ἱερ-ῷ	ἔργ-ῳ	ζῴ-ῳ	γυμνασί-ῳ
τὸ	ἱερ-όν	ἔργ-ον	ζῷ-ον	γυμνάσι-ον
ὦ	ἱερ-όν	ἔργ-ον	ζῷ-ον	γυμνάσι-ον
τὰ	ἱερ-ά	ἔργ-α	ζῷ-α	γυμνάσι-α
τῶν	ἱερ-ῶν	ἔργ-ων	ζῴ-ων	γυμνασί-ων
τοῖς	ἱερ-οῖς	ἔργ-οις	ζῴ-οις	γυμνασί-οις
τὰ	ἱερ-ά	ἔργ-α	ζῷ-α	γυμνάσι-α

Den Vok.Sg.m./f. bildet der Ablaut -ε des Themavokals -o. Der Vok.Pl. ist immer dem Nom.Pl. gleich.
Im Neutrum enden der Nom.Pl. und der Akk.Pl. wie im Lateinischen auf kurzem -ᾰ.

KONTRAKTA der o-Deklination

Maskulinum

√ νοο-

Sinn

ὁ	νοῦς	< νό-ος
τοῦ	νοῦ	< νό-ου
τῷ	νῷ	< νό-ῳ
τὸν	νοῦν	< νό-ον
ὦ	νοῦ	< νό-ε
οἱ	νοῖ	< νό-οι
τῶν	νῶν	< νό-ων
τοῖς	νοῖς	< νό-οις
τοὺς	νοῦς	< νό-ους

Neutrum

√ ὀστεο-

Knochen

τὸ	ὀστοῦν	< ὀστέ-ον
τοῦ	ὀστοῦς	< ὀστέ-ου
τῷ	ὀστῷ	< ὀστέ-ῳ
τὸ	ὀστοῦν	< ὀστέ-ον
ὦ	ὀστοῦν	< ὀστέ-ον
τὰ	ὀστᾶ !	< ὀστέ-α
τῶν	ὀστῶν	< ὀστέ-ων
τοῖς	ὀστοῖς	< ὀστέ-οις
τὰ	ὀστᾶ !	< ὀστέ-α

beim Adjektiv

√ εὐνοο-

wohlgesinnt

εὔνους		εὔνουν
	εὔνου	
	εὔνῳ	
εὔνουν		εὔνουν

εὔνοι	εὔνοα !
εὔνων	
εὔνοις	
εὔνους	εὔνοα !

Kontraktionsregeln:
ο+ο > ου ο+ου > ου ο+οι > οι ο+ω > ω ο+ε > ου
ε+ο > ου ε+ου > ου ε+οι > οι ε+ω > ω

Im Nom./Akk.Pl.n. setzt sich das typische -α gegen die Kontraktionsregeln durch.